

Art Contemporani de la Generalitat Valenciana

Fórmules de resistència

Tania Blanco
Maribel Domènech
Teresa Lanceta

Museo Antonio Ferri, Bocairent
3 setembre – 31 octubre 2021

Paracas. Teresa Lanceta

À la Victoire de... Tania Blanco

La casa i la voluntat de resistir. Maribel Domènech

Art Contemporani de la Generalitat Valenciana

Fórmulas de resistència

Les tres propostes artístiques reunides en la segona exposició entorn de la Col·lecció d'Art Contemporani de la Generalitat Valenciana comparteixen des de plantejaments tècnics molt diversos un interès comú, la mirada a l'espai on l'individu es mesura amb el seu entorn social i la posada en valor de processos de resistència que voregen l'heroïcitat. La globalització, els interessos de les grans multinacionals, la voracitat de les grans ciutats, l'urbanisme desaforat, totes aquestes manifestacions del capitalisme que regeix les destinacions del planeta i deixa escàs lloc per a altres plantejaments i altres ritmes.

Art Contemporani de la Generalitat Valenciana

Fórmulas de resistencia

Las tres propuestas artísticas reunidas en la segunda exposición en torno a la Col·lecció d'Art Contemporani de la Generalitat Valenciana comparten desde planteamientos técnicos muy diversos un interés común, la mirada al espacio donde el individuo se mide con su entorno social y la puesta en valor de procesos de resistencia que rozan la heroicidad. La globalización, la voracidad de las grandes ciudades, el urbanismo desaforado, el olvido de las minorías, males de la sociedad actual que dejan escaso espacio a otros planteamientos y otros ritmos, como los que configuran el discurso de estas tres artistas.

La instal·lació de Tania Blanco *À la Victoire de...* (2015) reuneix una sèrie de plaques commemoratives que celebren accions i moviments socials recents el nexu comú dels quals és la resistència, contra les grans multinacionals agrícoles, contra la globalització, contra el capitalisme. Les pintures, a manera d'artifici, simulen plaques de pedra tallades i rescaten de l'oblit la lluita silenciosa de col·lectius agrícoles i mediambientals. El vídeo *Promenade 15M* mostra el passeig-trasllat d'una obra pictòrica, la placa commemorativa de marbre del 4t Aniversari del Moviment 15M, "processó" que va tindre lloc el dia 15 de maig de 2015 a la Casa de Velázquez a Madrid.

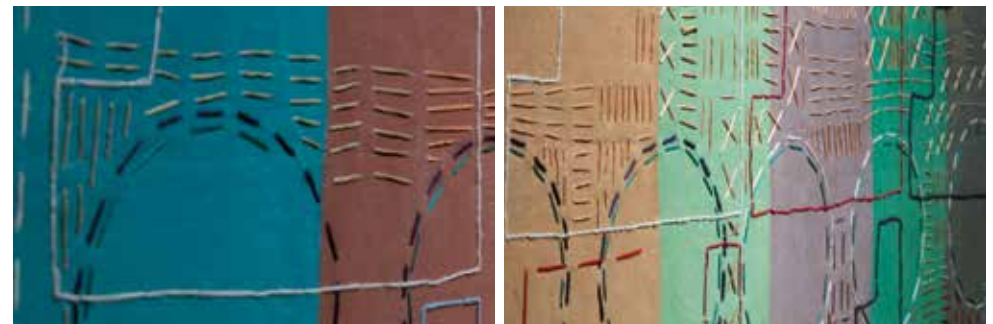
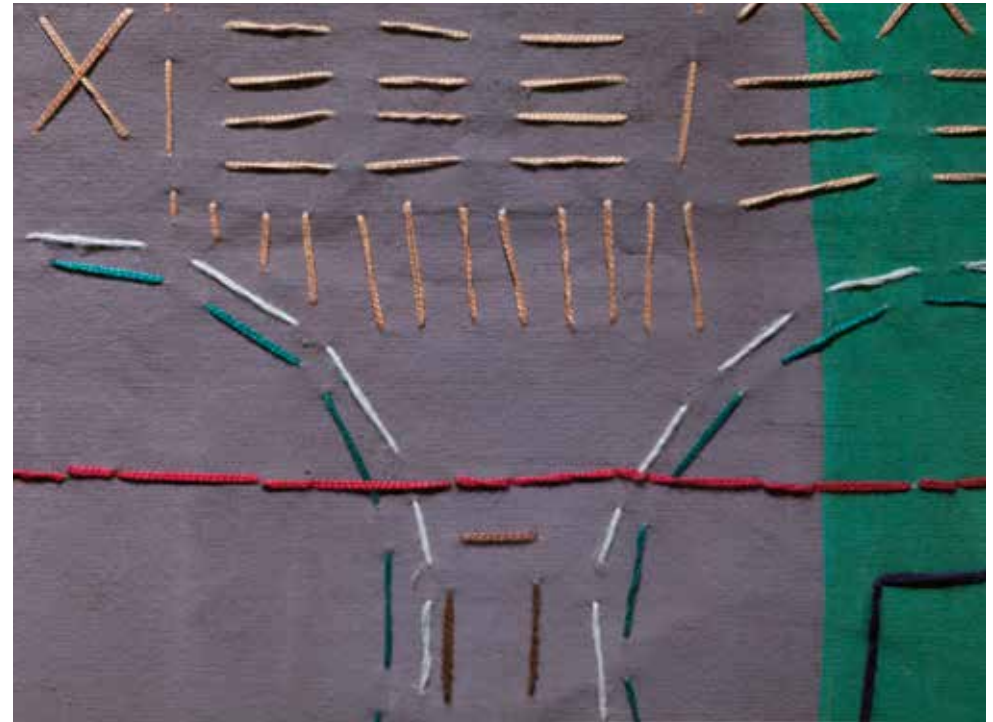
La instalación de Tania Blanco *À la Victoire de...* (2015) reúne una serie de pinturas que, a través de un esmerado trampantojo, simulan placas de piedra talladas que recuerdan la lucha silenciosa de colectivos agrícolas y medioambientales. El vídeo *Promenade 15M* muestra el paseo-traslado de una de ellas, la placa conmemorativa de mármol del 4º Aniversario del Movimiento 15M, "procesión" que tuvo lugar el día 15 de Mayo de 2015 en la Casa de Velázquez en Madrid. A través de la pintura, la artista recrea el recurso conmemorativo por excelencia para rescatar del olvido y celebrar acciones y movimientos sociales recientes cuyo nexo común es la resistencia, contra las grandes multinacionales agrícolas, contra la globalización, contra el capitalismo.

L'obra **La casa i la voluntat de resistir** (2015), de Maribel Domènech, té com a punt de partida el mar i la supervivència i la defensa del barri mariner del Cabanyal de València, que després de molts anys de lluita veïnal ha aconseguit salvar-se de la voràgine urbanística. En paraules de l'autora, l'obra és una peça teixida, una casa tricotada per peces i cosida que apareix ingràvida i transparent, suspesa enmig de l'espai de la sala, està sola, és una imatge pensada, una metàfora de la casa, apareix blana i fràgil però ha resistit a la batalla per la seua supervivència i en contra dels enderrocaments. És la meua casa, el meu estudi, totes les cases del meu barri, totes les cases amenaçades, és... la casa. Un espai imprescindible on nàixer, viure, créixer i morir, on la memòria que acumula ens fa ser més fortes. Al seu voltant suren paraules en diferents llengües: incertesa, resistència, coragem, effort, rage i no, situades envoltant la casa tèxtil i separades de la paret, tot crea ombres, casa i paraules. Rotundes emocions que ens porten a lluitar en la seua defensa i resistir fins a aconseguir salvar-la.

La obra **La casa y la voluntad de resistir** (2015), de Maribel Domènech, tiene como punto de partida el mar y la supervivencia del barrio mariner el Cabanyal de València, que después de muchos años de lucha vecinal ha logrado salvarse de la vorágine urbanística. En palabras de la autora, la obra es una pieza tejida, una casa tricotada por piezas y cosida que aparece ingràvida y transparente, suspendida en medio del espacio de la sala, está sola, es una imagen pensada, una metáfora de la casa, aparece blanda y frágil pero ha resistido a la batalla por su supervivencia y en contra de los derribos. Es mi casa, mi estudio, todas las casas de mi barrio, todas las casas amenazadas, es... la casa. Un espacio imprescindible en el que nacer, vivir, crecer y morir, donde la memoria que acumula nos hace ser más fuertes. A su alrededor flotan palabras en distintas lenguas: incertesa, resistencia, coragem, effort, rage y no, ubicadas rodeando la casa textil y separadas de la pared, todo crea sombras, casa y palabras. Rotundas emociones que nos llevan a luchar en su defensa y resistir hasta lograr salvarla.

Paracas (1998), de Teresa Lanceta, ret homenatge a la saviesa tèxtil de la cultura Paracas, important civilització precolombina del Perú. L'artista indaga què succeeix quan teixits i quadres pretenen idèntiques composicions, unint en l'obra el brodat i la pinzellada i reivindicant la creativitat silenciosa, desenvolupada fonamentalment en l'àmbit familiar i per la col·lectivitat femenina. És una altra forma de resistència, reivindicant el teixit com una tècnica transmissora de formes i missatges que descriuen amb exactitud el paisatge de cada poble.

Paracas (1998), de Teresa Lanceta, rinde homenaje a la sabiduría textil de la cultura Paracas, importante civilización precolombina del Perú. La artista indaga qué sucede cuando tejidos y cuadros pretenden idénticas composiciones, uniendo en la obra bordado y pincelada y reivindicando la creatividad silenciosa, desarrollada fundamentalmente en el ámbito familiar y por la colectividad femenina. Es otra forma de resistencia, reivindicando el tejido como una técnica transmisora de formas y mensajes que describen con exactitud el paisaje de cada pueblo.

Museo Antonio Ferri

Carrer Mossén Hilari, 21. Bocairent

Horari: Dissabte: 18 a 20 h. - Diumenge: 12 a 14 h.

GENERALITAT
VALENCIANA

Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

BOCAIRENT
capital cultural
valenciana 2021

Ajuntament
Bocairent